

انگشت خوب روی و بنا گوش دلفریب بی گوشوار و خاتم فیروزه شاهد است
سعده

آن بنا گوش کز صه گوئی بر کشیده است آبکونه بسیم (شهید)
آگاهی ۶ اسم هایی که از یک اسم و کامه یار تر کیب میشود نیز از این جنس
میباشند چون بختیار، هوشیار، دستیار، بازیار، شهریار، آبیار و غیره . کامه یار را بعضی
از مقدمه‌های جزء ادات هالکیت (پساوند) شمرده‌اند ولی چون یار یک کامه مستقل است
که به تنها می‌معنی تمام دارد هر کبات آنرا جزء کامه‌ها محسوب میداریم نه جزء
کامه‌های مرکب شده با پساوند، کامه یار به تنها می‌معنی اسم عام است و معنی آن معشوق
و رفیق و کمک کننده است و در ترکیب هم همین معانی را میدهد نه معنی دیگر چنان‌که
مسعود سعد در این بیت آورده :

دولت رفیق و چرخ مطبع و خدای یار دولت حفت وبخت بکام و فلک غلام
از این ترکیبها فقط شهریار و باز یار و آبیار تنها اسم میباشند و باصفت مشترک
میستند و سایرین همه باصفت مشترک هستند.

مثالها

نظر بر قرعة توفیق یعنی دولت شاه است بدء کام دل حافظ که فال بختیاران زد
غلام نرگس مست تو تاجدارانند خراب باده لعل تو هوشیارانند
حافظ

جهانک جستی و ترا اقبال سلطان دستیار ره بردی و ترا توفیق بزدان راهبر
و بن باده بین شده بطریب دستیار گل در بزم بادشا نگر آین کار و یار گل
گفت اینت بختیاری، ایشاه بختیار بر غور کارهای تو واقف نگشت چرخ
مسعود سعد

عفریت دستیار تو و دوستار من جبریل دستیار من و دوستار تو
ناصر خسرو

برک درختان سبز در نظر هوشیار

سعده

نوع دوم از اسم مرکب و آن ترکیب میشود از اسم و صفتی مانند (دلتنک) دل آگاه، دلسرد، دلگران، سرگران، پادراز، کارآگاه، گردندراز، گردنکافت چشمتنک، نظرتنک، نظربلند، گوشفران، دستباراز، زباندراز، دلریش، دلروشن، تندرست سرنگون، سرمست وغیره.

آگاهی ۱- این نوع اسمها همه با صفت مشترک هستند.

آگاهی ۲- این نوع اسم مرکب، بسیار وقیاسی است و میتوان از هر نوع اسم و صفتی که مقصود باشد و تصور معنی تقاضا نماید ترکیب کرد و این بکی از خواص زبان فارسی است.

آگاهی ۳- در این نوع اسم، قسمت دوم که صفت است قسمت اول را که اسم است توصیف می نماید بدون اضافه کردن موصوف بر صفت بلکه در همان حال ترکیب و به جهاتی که گفته شده و بعداً بیز توضیحات بیشتری داده خواهد شد نمیتوان اینها را جدا جدا اولی را اسم و دویی را صفت دانست بلکه رو بهم یک کاملاً مرکب است که مشترک مابین اسم و صفت است و بیشتر بطور صفت استعمال شود.

مثالهای فارسی

تندرستان را نباشد درد ریش ^{آن} جز به همدردی نگویم درد خویش
نیکی پیر همان یعنی که چو ^{ما} بد هستان ^{آن} هرچه کردیم بچشم کردم زیبا و د
به یک شکر ز تو دلخسته تی بیاساید
به لایه کفته بش ای ما هر خ چه باشد اگر
حافظ

همه سر سبزی بستان جمالت که از او

ظہیر فاریابی

بهر گوشه کار آگاهان بر گمار
نهانش همی جویی با آشکار (اسدی طاوی)
نوع سوم از اسم مرکب و آن ترکیب میشود از صفت و اسمی مانند خیره سر
(۲۰)